

2. Fundusz motywacyjno-wdrożeniowy przeznaczony na cele określone w przepisach dotyczących funduszu efektów wdrożeniowych.
3. Rektor szkoły po uzyskaniu opinii senatu może przeznaczyć część środków funduszu motywacyjno-wdrożeniowego na fundusz rozwoju.
4. Przepis ust. 3 stosuje się również do funduszu efektów wdrożeniowych.”;

1b) po § 29 dodaje się § 29a w brzmieniu:

„§ 29a. Pozostałość na dzień 31 grudnia 1985 r. funduszu efektów wdrożeniowych tworzonego na dotychczasowych zasadach przechodzi na fundusz motywacyjno-wdrożeniowy.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepis § 1 pkt 4 obowiązuje od dnia 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

13.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1986 r.

w sprawie jednostek badawczo-rozwojowych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej i Ministra Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Jednostki badawczo-rozwojowe nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej

§ 1. 1. Jednostkami badawczo-rozwojowymi nadzorowanymi przez Ministra Obrony Narodowej są wojskowe instytuty naukowo-badawcze, wojskowe ośrodki badawczo-rozwojowe oraz inne jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej, których podstawowym zadaniem jest prowadzenie badań naukowych i prac badawczo-rozwojowych, zwane dalej „wojskowymi jednostkami badawczo-rozwojowymi”.

2. Wojskowe jednostki badawczo-rozwojowe są jednostkami badawczo-rozwojowymi w rozumieniu ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170), zwanej dalej „ustawą”, oraz jednocześnie jednostkami wojskowymi.

3. Do wojskowych jednostek badawczo-rozwojowych stosuje się przepisy ustawy ze zmianami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

4. Zadania oraz działalność wojskowych jednostek badawczo-rozwojowych jako jednostek wojskowych określają odrębne przepisy dotyczące Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. 1. Wojskowe jednostki badawczo-rozwojowe, realizując zadania określone w art. 2 ustawy, uwzględniają potrzeby obronne Państwa, zwłaszcza Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a przy upowszechnianiu wyników badań naukowych i prac rozwojowych — wymagania wynikające z przepisów o ochronie tajemnicy w Siłach Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1, wojskowe jednostki badawczo-rozwojowe współdziałają z:

- 1) innymi jednostkami badawczo-rozwojowymi,
- 2) szkołami wyższymi,
- 3) placówkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk,
- 4) instytucjami centralnymi Ministerstwa Obrony Narodowej i innymi jednostkami wojskowymi,

5) przedsiębiorstwami państwowymi podległymi Ministrowi Obrony Narodowej i innymi przedsiębiorstwami państwowymi,

6) placówkami służby zdrowia,

7) innymi jednostkami gospodarki uspołecznionej

— w rozwoju nauki, postępu technicznego i kultury, w szczególności w dziedzinach nauk mających praktyczne znaczenie dla obronności Państwa, a zwłaszcza działalności Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. Przepisów art. 1 ust. 3, art. 4 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 5 ustawy nie stosuje się.

§ 3. 1. Wojskowe jednostki badawczo-rozwojowe tworzy, łączy, dzieli, przekształca i likwiduje Minister Obrony Narodowej, z uwzględnieniem trybu przewidzianego dla formowania, przeformowywania i rozformowywania jednostek wojskowych.

2. Minister Obrony Narodowej może powierzyć sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad wojskową jednostką badawczo-rozwojową podległemu organowi wojskowemu.

3. Przepisów art. 6—9, 30 ust. 3 i 4 oraz art. 31 ustawy nie stosuje się.

§ 4. Przedmiot i zakres działania wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej, jej nazwę i siedzibę oraz organ sprawujący bezpośredni nadzór nad jednostką określa akt o jej utworzeniu.

§ 5. 1. Szczegółowy przedmiot i zakres działania wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej oraz jej ramową strukturę organizacyjną określa statut nadany przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Szczegółową strukturę organizacyjną — stosownie do postanowień statutu i w ramach ustalonych środków etatowych (finansowych) — oraz tryb działalności wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej określa regulamin nadany przez jej komendanta.

§ 6. Organami wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej są komendant spełniający funkcje dyrektora tej jednostki, rada naukowa oraz inne organy określone w statucie jednostki.

§ 7. 1. Komendant wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej kieruje całokształtem jej działalności i jest jednocześnie dowódcą jednostki wojskowej.

2. Zadania oraz tryb działania komendanta w zakresie kierowania wojskową jednostką badawczo-rozwojową

określa jej statut, a jako dowódcy jednostki wojskowej — określają odrębne przepisy dotyczące Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. Komendant wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej wykonuje zadania, o których mowa w ust. 2, przy pomocy swoich zastępców oraz innych podległych organów. Komendanta i jego zastępców wyznacza Minister Obrony Narodowej.

4. Na stanowisko komendanta i zastępcy komendanta do spraw naukowych wyznacza się żołnierzy zawodowych, którzy spełniają warunki określone odpowiednio w art. 18 ust. 3 i art. 20 ust. 3 ustawy.

5. Minister Obrony Narodowej określa stanowiska kierownicze w wojskowych jednostkach badawczo-rozwojowych, których zajmowanie jest równoznaczne z zajmowaniem stanowiska profesora lub docenta.

§ 8. 1. Rada naukowa jest organem doradczym i opiniodawczym wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej, a w szczególności komendanta tej jednostki, w zakresie działalności naukowej i prowadzenia prac badawczo-rozwojowych oraz w sprawach rozwoju kadry naukowej i badawczo-technicznej.

2. Udział rady naukowej w nadawaniu stopni naukowych i tytułów naukowych określają przepisy o stopniach naukowych i tytułach naukowych.

3. W skład rady naukowej mogą być powoływane:

- 1) spośród żołnierzy zawodowych i pracowników wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej — osoby posiadające tytuł naukowy lub stopień naukowy oraz osoby zajmujące stanowisko profesora lub docenta, a także inne osoby zajmujące stanowiska badawczo-techniczne, o dużym dorobku twórczym,
- 2) spoza wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej — osoby posiadające tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego oraz osoby wyróżniające się znacznym zasobem wiedzy i praktycznym dorobkiem z dziedziny objętej zakresem działania jednostki.

4. Przewodniczącego rady naukowej oraz jej członków powołuje i odwołuje Minister Obrony Narodowej na wniosek komendanta wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej. Przewodniczący i członkowie rady naukowej są powoływani na okres 5 lat. W szczególności uzasadnionych przypadkach członek rady naukowej może być odwołany przed upływem okresu, na który został powołany.

5. Zastępców przewodniczącego wybiera rada naukowa w głosowaniu tajnym.

6. Przewodniczącym i zastępcą przewodniczącego rady naukowej może być tylko osoba posiadająca tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego.

7. Funkcja przewodniczącego rady naukowej nie może być łączona z funkcją komendanta lub jego zastępcy.

8. Liczba członków rady naukowej nie posiadających stopnia lub tytułu naukowego nie może przekraczać 25% ogólnej liczby jej członków.

9. Tryb działania rady naukowej określa regulamin, przyjęty większością 2/3 głosów członków rady naukowej.

10. W posiedzeniach rady naukowej biorą udział:

- 1) komendant wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej oraz jego zastępca do spraw naukowych, z glosem stanowiącym,
- 2) pozostali zastępcy komendanta,
- 3) oficerowie, o których mowa w § 9,

4) w uzgodnieniu z komendantem:

- a) przedstawiciele partii oraz stowarzyszeń naukowych i technicznych,
- b) przewodniczący rady pracowniczej,
- c) osoby zaproszone przez przewodniczącego rady.

11. Przepisów art. 17 pkt 3 i 4, art. 18 ust. 2 i 6, art. 19, 20 ust. 1 i 2, art. 21, 22 ust. 2 pkt 1 i 8 oraz art. 23—29 ustawy nie stosuje się.

§ 9. 1. Do zajmowania w wojskowych jednostkach badawczo-rozwojowych:

- 1) stanowisk kierowniczych,
- 2) stanowisk profesorów lub docentów w dziedzinie nauk wojskowych

— są uprawnieni także oficerowie posiadający stopień generała (równorzędny), nie będący profesorami lub docentami.

2. Oficerowie, o których mowa w ust. 1, są uprawnieni do udziału w organach kolegialnych wojskowych jednostek badawczo-rozwojowych z prawem głosu we wszystkich sprawach w dziedzinie nauk wojskowych.

§ 10. 1. Działalność badawczo-rozwojowa wojskowych jednostek badawczo-rozwojowych jest finansowana na zasadach określonych w wydanym na podstawie art. 15 ustawy rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej jednostek badawczo-rozwojowych.

2. Zadania wojskowych jednostek badawczo-rozwojowych jako jednostek wojskowych są finansowane z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej według zasad określonych dla wojskowych jednostek budżetowych (oddziałów gospodarczych).

3. Do dyspozycji wojskowych jednostek badawczo-rozwojowych może być przydzielone mienie wojskowe, które nie podlega zaliczeniu do ich funduszu statutowego. Zasady gospodarowania tym mieniem określają odrębne przepisy.

4. Przepisów art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 11 ust. 1, 3 i 4 ustawy nie stosuje się.

§ 11. Przepisy § 10 nie mają zastosowania do wojskowych jednostek badawczo-rozwojowych, które zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy prowadzą gospodarkę finansową na zasadach przewidzianych w prawie budżetowym.

§ 12. Wojskowym jednostkom badawczo-rozwojowym, z wyjątkiem wymienionych w § 11, przysługują uprawnienia oraz ulgi i zwolnienia podatkowe przewidziane dla jednostek posiadających status jednostek badawczo-rozwojowych przemysłu obronnego.

§ 13. Stosunek pracy z mianowanym pracownikiem naukowym wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej ulega rozwiązaniu z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia w przypadkach wymienionych w art. 40 ustawy, a także w razie utraty zdolności do wykonywania zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, spowodowanej cofnięciem we właściwym trybie upoważnienia do dostępu do wiadomości stanowiących tajemnicę państwową.

Rozdział 2

Jednostki badawczo-rozwojowe nadzorowane przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 14. 1. Do jednostek badawczo-rozwojowych nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozporządzenia, z tym że:

1) instytuty naukowo-badawcze i ośrodki badawczo-rozwojowe prowadzące działalność w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego są jednocześnie jednostkami organizacyjnymi podległymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a ośrodki badawczo-rozwojowe w dziedzinie ochrony przeciwpożarowej — także jednostkami ochrony przeciwpożarowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106),

2) jednostki badawczo-rozwojowe, o których mowa w pkt 1, realizując zadania określone w art. 2 ustawy, uwzględniają potrzeby ochrony bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego oraz ochrony przeciwpożarowej, a przy upowszechnianiu wyników badań naukowych i prac rozwojowych — wymagania wynikające z przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej,

3) Minister Spraw Wewnętrznych może powierzyć sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad jednostkami badawczo-rozwojowymi wymienionymi w pkt 1 podległemu sobie organowi.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o uprawnieniach:

1) Ministra Obrony Narodowej — należy przez nie rozumieć uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych w stosunku do nadzorowanych przez niego jednostek badawczo-rozwojowych;

2) komendanta wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej — należy przez nie rozumieć uprawnienia dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej nadzorowanej przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Rozdział 3

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 15. 1. Wojskowe instytuty naukowo-badawcze oraz inne wojskowe jednostki badawczo-rozwojowe nie będące instytutami, działające dotychczas na podstawie przepisów uchwały nr 105 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1965 r. w sprawie organizacji i działalności wojskowych instytutów naukowo-badawczych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, jak również jednostki badawczo-rozwojowe nadzorowane przez Ministra Spraw Wewnętrznych stają się jednostkami badawczo-rozwojowymi w rozumieniu ustawy z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

2. Przepisów art. 63—66 i 68 ustawy nie stosuje się.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

133

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

dnia 28 czerwca 1986 r.

w sprawie zasad, organów właściwych oraz trybu ustalania kosztów związanych z określeniem tras przejazdu i przystosowaniem odcinków dróg do przewozu ładunków o masie i gabarytach przekraczających dopuszczalne normy albo przejazdu pojazdów nienormatywnych.

Na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kosztami związanymi z określeniem tras przejazdu i przystosowaniem odcinków dróg do przewozu ładunków o masie lub gabarytach przekraczających dopuszczalne normy albo przejazdu pojazdów nienormatywnych są koszty:

- 1) określenia trasy przejazdu,
- 2) przystosowania trasy przejazdu,
- 3) przywrócenia trasy do stanu pierwotnego.

2. Do kosztów określenia trasy przejazdu należą w szczególności koszty:

- 1) związane ze zbieraniem, gromadzeniem, przetwarzaniem i przekazywaniem informacji o przejeźdności dróg,
- 2) określenia trasy zastępczej w razie zmiany trasy przejazdu z powodu nagłych przeszkód nie wywołanych stanem technicznym drogi,
- 3) wykonania ekspertyz i badań odcinków dróg i obiektów mostowych.

3. Do kosztów przystosowania trasy przejazdu należą w szczególności koszty:

- 1) czasowego usunięcia ograniczeń gabarytowych,
- 2) wzmocnienia odcinków dróg i obiektów mostowych oraz wykonania robót zabezpieczających,
- 3) dokonania geometrycznych korekt trasy lub występujących w jej ciągu skrzyżowań,
- 4) budowy lub dostosowania lokalnych objazdów przeszkód występujących na trasie do masy i gabarytów pojazdów nienormatywnych,
- 5) przygotowania dokumentacji projektowej i kosztorysowej,
- 6) związane z pilotowaniem, zamykaniem, bądź ograniczeniem ruchu.

4. Do kosztów przywrócenia trasy do stanu pierwotnego należą w szczególności koszty:

- 1) rozbiórki czasowego wzmocnienia obiektów mostowych,
- 2) naprawy uszkodzeń nawierzchni drogi oraz naprawy lub odbudowy obiektów mostowych,
- 3) przywrócenia do stanu pierwotnego urządzeń znajdujących się w pasie drogowym,